

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΥΝΤΗΣ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΑ

Ὀλίγων θέσιν παρακαλῶ, ἀγαπητὸν «Μη Χάνεσαι» εἰς τὰς Γιβραλταρείους στήλας σου ὅπως διέλθωσι καὶ τὰ πτωχὰ μας ἀτμόπλοια προερχόμενα ἐκ τοῦ πελάγους τῆς Δῆλης ἐν τῷ ὁποίῳ τὰ ἡγκηροβόλησε μέχρι σήψεως ὁ κυβερνητικὸς προνομιούχος λαίλαψ καὶ τὰ κατεδίκασε μέχρι ἀνυπαρξίας ἢ μπουνάτσα τῆς ἀδιαφορίας μας. Δὲν θὰ ἐφантаζόμεθα εἰς τόσον ἀπαθεστάτης ἀβελτηρίας βαθμὸν πρὸς πᾶν ζωτικὸν στοιχεῖον τῆς χώρας τελειοποιηθέντας τοὺς ραχάτ-ρωμηοὺς, ἐὰν ἡ Πελοπόννησος ὠνομάζετο Δῆθη, ἢ Στερεὰ Νάρκη καὶ ἡ Ἡπειροθεσσαλία Ἀμερινομέριμα. Ποία κυβέρνησις πατριωτικῶς φερομένη ἤλθε ποτὲ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν διαφόρων ἐταιριῶν ἐπὶ τῶν δρομολογίων των συμφώνως τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου; Καμμία! Ἐπρεπε καὶ αὐταί, κ. Τρικούπη, νὰ ἦσαν ἐταιρίαι Κωπαίδος ἵνα τύχωσι τῆς ἰδιαιτέρας σας μερίμνης!

* *

Ἐπέταξαν ὡς εἰς σκύλον τῇ ἑλληνικῇ ἀτμοπλοικῇ ἐτάρια τὸ προνόμιον καὶ τὴν ἀφῆσαν νὰ τὸ ροκανίξῃ χωρὶς ποτὲ γιὰ τὰ μαῦρα μμάτια νὰ γυρίσουν καὶ τὴν ἐπιβλέψουν. Εἶνε ὑπόχρεως ἡ προσέγγισίς τις εἰς τὸν λιμένα Ἄλφα; Ἀρκεῖ ὅτι κκραντικώτατα ποιεῖ ἀπόπειραν προσεγγίσεως εἰς τὸ σημεῖον Βῆτα, παρέδωκε τὸν ταχυδρομικὸν φάκελλον, παρέλαβε τὸν ἐκ τοῦ πρακτορείου παρὰ, ἀπεβίβασε μετὰ κίνδυνον ψαροφαγίας τοὺς μισοὺς τῶν ἐπιβατῶν, ἐκράτησε τοὺς ἑτέρους διὰ περιπλέον ἀναγκαστικὸν ταξεῖδι καὶ τοιοῦτοτρόπως θέλοντος τοῦ πλοιάρχου καὶ μὴ θέλοντος τοῦ ἐπιβάτου γίνου καὶ σὺ ἐπαρχιώτης νεώτερος Κολύμβος. Προκειμένου ὅμως περὶ τινος τρανοῦ τοῦ κομματός, τὸ ζήτημα ἀλλάσσει ὄψιν καὶ τὸ ἀτμόπλοιον δρομολογίον ὅπως παραλάβῃ ἐν ἀνέσει τὸ βαρὺ φορτίον.

Ὅταν οἱ κκ. Γουδῆς καὶ Γιαλούσης πρὸ πενταετίας διὰ τῆς μοναρχίας ξυνωρίδος τῶν ἀτμοπλοίων των ἐπῆλθον ὡς αἰφνίδιος τυφὼν κατὰ τῆς Ἐταιρίας; ἦτις ἔχανε τὸν μπουσουλὰ καὶ τὴν ἔλαμεν νὰ μαϊνάρῃ τοὺς ναύλους καὶ τὴν πόζαν τις, ὁ ρωμηὸς ἐχειροκρότει, ἐνθουσιάζετο, ἐθεώρει τὸ ἀτμόπλοιον Γουδῆ ἰδιοκτησίαν του καὶ ὅτι κατ' ἐπιείκειάν του δὲν τὸν ἀπεβίβαζεν εἰς Τρίπολιν, ἀλλ' εἰς Ναύπλιον, καὶ εἰς Ἀμφισσαν ἀντὶ τῆς Ἰτέας. Καθεὶς τὸ ἐπίστευεν ἂν

ὄχι ὡς σπῆτι του, ἀλλ' ὡς ξενοδογεῖόν του τοῦλάχιστον ἐν τῷ πλοίρχου ὡς καλὸς ξενοδόχος ἀπένειμε καὶ τὴν ἰδιαιτέραν του περιποίησιν σὺν τῇ καλῇ παρτίσῳ, πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν πελάτην του ρωμηὸν ὅστις μόνον ἴσως φορὰν ἠσθάθη τὴν ἀνάγκην ὀλίγης πίστωσης τοῦ Πέτρου ὅπως περιπατήσῃ ἐπὶ τῆς θαλάσσης πρὸς ἐπιβίβασιν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, γλυτῶνων οὕτω τὰ ἀκριβώτερα τοῦ ναύλου βαρκαδιάτικα. Καὶ εἴχομεν τότε καὶ τὰ ἀνέκδοτά μας:

— Πᾶμ' ἓνα σολάτσο ὡς τ' Ἀνάπλι τζάμπα;

— Βάστα καὶ αὔριο θὰ τελαλήσουν πῶς δίνουν καὶ μακαρουάδα.

— Αἰ, τότε ἄσε σὲ λίγαις μέραις νὰ τὸ κάνουν σωστὸ τραπέζι.

Ἄλλο:

— Κάνομε τὴ βόλτα τοῦ Μωριά;

— Ἄν μοῦ ἵπλωσῃς τὰ βαρκαδιάτικα... ἔρχομαι.

Ἐκτοτε παρήλθεν ἡ ἐποχὴ τοῦ τζάμπα. Ἡ Ἐταιρία ἔλαβε τὸ προνόμιον, ὁ Γουδῆς τὴν θέσιν του καὶ ὁ Γιαλούσης τὴν χρυσοκαρακίτην εἰμαρμένην. Ὁ κόσμος ἤδη ἀμερόληπτος ἐπιβιβάζεται καὶ οἱ ἔμποροι ἀδιακρίτως φορτώνουσι, ἂν καὶ ὅλην αὐτὴν τὴν ἀνεσι τοῖς τὴν παρῆξε μία ἀτμικὴ διακώδευσις ἐνὸς Γουδῆ. Ὁ ναύλος τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων πρότερον ἀπὸ Πειραιῶς μέχρις Αἰγίνης ἐστοίχιζε 12—15 λεπτά κατ' ὄκταν. Δηλαδή ὅταν ἀκριβῶς κοστίζει ἡ μεταφορὰ ἀπὸ Λίβερπουλ, Σκωτίας, Βομβάης, Κίνας, Μαγαδάσκάρ καὶ Καναρίων Νήσων. Πόσον νομίζετε ὅτι τὴν ἔχομεν σήμερον μέχρις Ἀντικυθήρων, Κερκύρας καὶ Ἀνάφης καὶ ἐν γένει ἀπὸ περάτων μέχρι περάτων τῆς Ἑλλάδος; Ἐνάμισθον λεπτὸν μετὰ συμπάθειο τὴν δια. Οἱ ναῦλοι πρότερον τῶν ἐπιβατῶν σου ἐνέπνεον ὀλίγον τρόπον καὶ περισοτέραν ἀπελπισίαν. Ἐπαισθητὴ ἐλάττωσις τούτων ἠκολούθησε μετὰ τὴν ἐμφάνησιν τοῦ Γουδῆ καὶ τοῦ Γιαλούση. Ἐπίσης αὐξήσεις εἰς τὴν ταρτουρικὴν φειδωλίαν τῶν φηγητῶν καὶ ἐλάττωσις εἰς τὰς τιμὰς των.

Δώδεκα θέσεις εἰμποροῦσε νὰ εἶχε τὸ ἀτμόπλοιον, τοῦτο δὲν ἤμποδίζε τοὺς κυρίους ἐταιριστὰς τοῦ νὰ ἐκδώσουν 96 εἰσιτήρια! Ἄν δὲν ἐπρολάβανες πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου δύο ὥρας τοῦλάχιστον καὶ μετὰ ἄλλα 2 φρ. τὸν καμαρωτὸν, ἐκινδύνευες νὰ ὑποκύβῃς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μισθῇς εἰς τὴν θάλασσαν εὐρύτερον καλητέραν, ἔστω καὶ αἰώνιαν, ἀνάπαυσιν, ἀπαλλυττόμενος τῆς στεμφυλοπιστικῆς καὶ ἐντεροθληπτικῆς στενοχωρίας τοῦ ἀτμοπλοίου. Εἰ-

κτός, οίκατρά θύματα τῆς νυκτός καὶ τῆς κοπώσεως καὶ τῆς ἀσπλαγχνίας.

Πληροπορούμεθα ὅτι εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ ἐν Αἰγίου δημοσυντηρητοῦ Γυμνασίου καθυστεροῦνται οἱ μισθοὶ τῶν μνηῶν Μαΐου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου, καίτοι μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπαιδύσαντες τὸ καθῆκον, διότι οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες Αἰγίου δὲν καταβάλλουν τοὺς καθυστερουμένους μισθοὺς. Καὶ ἡμεῖς ἐνομιζόμεν ὅτι τοιαῦτα πράγματα συμβαίνουν μόνον εἰς τὴν γειτόνισσά μας Τουρκίαν.

Ἐκ Πατρῶν τηλεγραφοῦσιν ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Κόγκισταδωρ» παραλαβὸν 330 βαρέλια καὶ 2406 κιβώτια σταφίδος, ἐκ λιτρῶν 324,334, ἀπέπλευσε χθὲς μέσον Αἰγίου πρὸς συμπλήρωσιν φορτίου δι' Ἀγγλίαν.

Μᾶς στέλλουν καὶ τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: Διατί ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν πρόβαίνει εἰς τὴν λύσιν τοῦ πρὸ ἐξ μνηῶν ἐκκρεμοῦς ζητήματος τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ὧν, μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, οἱ πλείστοι εἰσὶν ἑτοιμοὶ νὰ ἀποχωρήσωσι τοῦ σώματος; Ἡ φρονεῖ, ὅτι δὲν δύναται νὰ εὐρῆ ἐπαρμογήν νῦν ὁ παρ' αὐτοῦ εἰσάχθῃ καὶ ἐφαρμοσθῇ νόμος περὶ μορρώσεως τῆς χωροφυλακῆς ἕνεκεν ἀτομικῶν ἀπαιτήσεων;

Μετὰ δεκαήμερον ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονὴν ἀρίκετο χθὲς ὁ παρὰ τοῖς ἐν Τρικάλαις δικαστηρίοις φίλος δικηγόρος κ. Σπυρίδων Ν. Γεωργόπουλος.

Νὰ ἔχετε τέτοιους μισθοὺς κλητῆρων, νὰ τοὺς πληρώνετε 56 δραχμας, νὰ ἀναγκάζωνται νὰ τὸν προεξοφλοῦν 50 δρ. νὰ πληρώνουν καὶ ξεχωριστὸ τόκον 3—4 δρ. διότι τὰ ἐντάλματα δὲν πληρώνονται νὰ εἶνε 21 Αὐγούστου καὶ νὰ μὴν ἔχουν πληρωθῇ ἀκόμη καὶ νὰ περιμένετε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς λιμοκτονοῦντας τάξιν καὶ ἀσφάλειαν. Οἶον ὕψος βλακειᾶς!

Παρὰ τοῦ φίλου μας Α. Καμπᾶ ἀφηρέθησαν χθὲς τὸ ἐσπέρας δι' ἀοράτου χειρὸς δραχμαὶ χίλια. Ἐ! δὲν πειράζει.

Ἰδοὺ καὶ οἱ κερδίσαντες ἀριθμοὶ τῆς εἰκοστῆς κληρώσεως τοῦ δανείου τῶν 60,000,000.

Ἀριθμὸς	Κέρδη εἰς φράγ.
76,498	100,000
137,580	10,000
174,390	2,500
93,856	2,500
64,641	1,000
53,842	1,000
20,167	1,000
38,926	1,000
87,573	1,000

Στοιχηματίζομεν ὅτι ὁμογενὴς ἐκέρδησε τὸν πρῶτον ἀριθμὸν.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Φιλιππούπολις, 13 Αὐγούστου

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ ἀναγεννώμενα ἢ λαμβάνοντα ζῶν καὶ ἐμφανιζόμενα ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἱστορίᾳ ἔθνη ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βίου των εἰσὶ πλήρῃ εὐφροσύνης καὶ σφρίγγου. Εἰσὶ ζωγρά, κινουνοὶ ἐκδύλουσι τὰ ἐνδόμυχα αὐτῶν συναισθήματα πολλαχῶς, ὡς τὰ παιδία ἐκεῖνα, εἰς ὃ πατὴρ ἐπιτρέπει τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τοὺς μάλιστα ἐρῆβους, αἰτινες καταλίπουσι τὰ βάρη τῶν σχολείων.

Τούτ' αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ ἐν τῷ βουλγαρικῷ λαῷ. Ἀφορμὴν ζητοῦσιν, ὅπως καταρανῆ ποιήσωσι τὴν ἀναβίωσιν ἢ καὶ τὴν ἐμράνισιν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Πάταχος καὶ ζῶν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν προστατῶν αὐτῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου κινήσιν καὶ θόρυβος κατὰ τὴν στέφιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας. Ἐκδηλώσεις αἰσθημάτων χθὲς ἐπὶ τῷ τελεσθέντι μνημοσύνῳ ὑπὲρ τῶν ἐν Σίβηρα πεσόντων!

Τὴν προῖαν ἐτελέσθη ἐν τῇ βουλγαρικῇ μητροπόλει τὸ μνημοσύνη, μεθ' οὗ τὸ τέλος ἐξῆλθον οἱ ἐκκλησιασθέντες τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς παιωνιζούσας. Φωταφία τὸ ἐσπέρας ἐν τῷ δημαρχικῷ κήπῳ, ἐθαλάσσε πολλοὺς, ἰδίᾳ ἐν τῶν κατωτέρων στρωμάτων, παρεδόθη εἰς θορυβώδη ἄσματα καὶ χοροὺς ὑπὸ τοὺς ἤχους πάλιν τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς, παιωνιζούσας μόνον ἐθνικὰ ἄσματα.

Βλέπων ταῦτα καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἀμυθίου θλίψεως, διότι συγκρίνω τὰς βουλγαρικὰς ἐορτὰς πρὸς τὰς ἡμετέρας ἐν Ἀθήναις, αἰτινες διέρχονται σχεδὸν ἀπαρατήρητοι καὶ μόνον μετὰ τυπικὰς δοξολογίας! Ἀρὰ γε ἐγηράσαμεν ἐπὶ τοσοῦτον; ἀρὰ γε ἐπετελέσαμεν τὸν προορισμὸν ἡμῶν; ἀρὰ γε δὲν ἔχομεν πλέον ἀνάγκην ἐθνουσιασμοῦ, κινήσεως ζωῆς, τρέλλας, ἀν θέλετε, καὶ πρέπει νὰ ζῶμεν ὡς ψοφίμια; Καθ' ἑκάστην λέγομεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι προσδεύομεν, ἀλλ' εἶνε ἀρὰ γε πρόοδος μόνον ἢ ἀνδρῶν μεγαρῶν, ὁ πολλαπλασιασμὸς θεάτρων, ἐπιδοκιμασίαι δὲν ἤξεύρω τίνας δεσποινίδων ἀρμενίδων, Τζούν καὶ ἰάν;

Ὅταν βλέπομεν ἔθνη, αἰῶνων ἀριθμοῦντα βίον, ὡς ἡ Γαλλία, καὶ ἄλλα συμπληρώσαντα ἤδη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἤττον τὴν ἀποστολήν των, ὡς ἡ Ἰταλία, σχεδὸν παραφρονούντα κατὰ τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν ἐορτὰς, τί πρέπει νὰ κάμωμεν ἡμεῖς; Πῶς ἐορτάζεται ἡ ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλιῆς ἐν Γαλλίᾳ, πῶς αἱ ἐορταὶ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Γαριβάλδου ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ πῶς παρ' ἡμῶν τῆς 25 Μαρτίου; Ἡ μήπως ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ταύτης νάρκης δεόν νὰ προσωνιζώμεθα ἀπαίσια!

Ἴσως γνωστὸν ὑμῖν ὑπάρχει ὅτι εἰσὶ συστημένα παρθενογωγεῖα ἐν ἐνταῦθα πρὸ πολλοῦ καὶ ἕτερον ἐν Θεσσαλονίκῃ πρὸ τίνος συσταθέν. Τὰ δύο ταῦτα οἰκοτροφεῖα διευθύνονται τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μαρτίν, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Βερτρᾶν, ἀμφοτέρων ἄλλοτε διδασκάλων τῆς γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις, γνωστῶν δὲ τῇ αὐτῇ κοινωνίᾳ. Οἱ κύριοι οὗτοι, φησὶσαντες τοῖς Ἀθηναίοις, διαχέουσιν ἤδη τὰ φῶτα αὐτῶν παρὰ τοῖς Βουλγάροις; ἐπὶ δικαίᾳ, ἐννοεῖται, ἀμοιβῇ. Πλὴν τῶν ἀνωτέρων οἰκοτροφείων ἐλήφθησαν ἤδη μέτρα ὅπως συστηθῶσι τοιαῦτα ἐν Βιτωλίας καὶ Σκοπείας.

Καὶ ἄλλοτε ἐγράψα ὑμῖν πῶς οἱ ἐνταῦθα, ἐργαζόμενοι ἐπὶ διαγεγραμμένον σχεδίον, εἰσδύουσιν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις. Μανθάνω νῦν ὅτι τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον θὰ ἰδρῶθῃ ἱερατικὸν σχολεῖον περιλαμβάνον 150—200 μαθητὰς, δυναμένους μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη νὰ χειροτονηθῶσιν εἰς

ἱερεῖς. Καὶ ὅμως πρὸ τινῶν ἐτῶν, θελήσαντες ν' ἀρπάσωσι ἐν Ἀδριανουπόλει ἑλληνικὴν τινα ἐκκλησίαν, ἔπαθον τὸν παθὸν των τὸν τάραχον!

Ἡ ἐξέουσις τῶν πόρων πρὸς συντήρησιν τῶν συχνὰ ἀνιδρομένων σχολείων των εἶνε σχεδὸν ζήτημα. Πόθεν παρίζονται τὰ ἀναγκαζιόντα χρήματα;

Οὐδὲν γίνεται ἐν τῷ φανερῷ, πάντα δὲ ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύθῳ, μόνον δὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας των ἀναφαίνονται ὡς ἀμάντια.

Εἰς ἀντιστάθμισμα τῶν ἐνεργειῶν τούτων δὲν θὰ ἐπιταθῶσι πρὸ πάντων ἐνταῦθα αἱ θυσίαι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικῶν κέντρων; Πλὴν τῆς ἐν Φιλιππουπόλει ἑλληνικῆς κοινότητος, ὑπάρχει ἡ ἐν Παζαρτζικίῳ μικρὰ ἑλληνικὴ κοινότης, ὑποστᾶσα τὰ πάνδεινα κατὰ τε τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ μετ' αὐτόν. Ἐχει ἰδίαν ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖα κομψότατα ἄρρένων καὶ θηλέων, στοιχίσαντα περὶ τὰς 500 λίρας, ἀτινα κινδυνεύουσι νὰ μείνουν κεκλεισμένα κατὰ τὸ ἔτος τούτο ἔλλειψι ἐπαρκῶν πόρων, δεόνται ἐπομένως ἀντιλήψεως ταχείας. Εἶνε ἡ κοινότης τῆς Περιστερᾶς, κωμοπόλεως ὀλίγων ἀπεχούσης τοῦ Παζαρτζικίου. Ἡ ὑποστήριξις τῶν κοινότητων τούτων διὰ πολλοὺς λόγους ἀναγκαῖα, εἶνε λυσιτελεστάτη καὶ ὑπὸ τῆς ἐξῆς ἐποφῆν. Ἐχθρὸς, εἰσελαύνων ἐν ζηνίῳ ἐδάφει, οὐδέποτε προχωρεῖ ἀφίνων ὀπισθὲν τοῦ πολεμίου, ἢ καὶ ἀν προχωρήσῃ πάντοτε θὰ ἦνε ἀνάγκη νὰ καταλίπη σώματα ἱκανὰ πρὸς ἐκπολιόρησιν τῶν ὀπισθῆν του μενόντων φρουρίων.

Τούτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ. Ἀποπειρώμενοι νὰ ἐξοστρακίσωσιν ἐντεῦθεν πᾶν ἔχνος ἑλληνισμοῦ δὲν δύναται νὰ συγκεντρώσωσιν ἄλλαχού ὅλας τὰς δυνάμεις των. Προκειμένου περὶ σχολείων δεόν νὰ ἐξάρω τὴν φιλοπατρίαν τῶν Στενωμαχιτῶν, οἰτινες ἰδίαις δαπάναις ἀνεγείρουσι λαμπρὸν παρθεναγωγεῖον.

Τώρα ἂς εἰσέλθω καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Σοφίᾳ ἀνταποκριτοῦ σας. Εἰς Λώμα Παλάγκαν κατέφθαταν πολλὰ σλέπια ἔχοντα φορτίον 150,000 κοιλογράμμων πυριτίδος, 42 μεγάλων τηλεβόλων Κρούπ, τριῶν ὀρεινῶν τηλεβόλων καὶ 1940 σκηνῶν, ἀπάντων σταλέντων ἐκ Ρωσίας.

Τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἤρξαντο. Τὴν 2 Αὐγούστου ὁ ἡγεμὼν ἐπιθεώρησε τὴν 5ην καὶ 6ην δροϋζίναν, μεθ' ὃ διέταξε νὰ τελέσωσι γυμνάσια ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ ὑπὸ βουλγάρων ἀξιωματικῶν διοικουμένοι λόχοι. Ὁ ἡγεμὼν, εὐχαιροῦσθεις ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν, συνεχάρη τοῖς ἀξιωματικοῖς διὰ τὴν ἀρίστην κατάστασιν τῶν λόχων τούτων.

Ἐν ταῖς ἀλλοτρογραφίαις μου, ὡς θὰ παρατήρησαν οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», ἀπορεῦγω πάντοτε ἐπιμελῶς νὰ θίγω προσωπικὰ ζητήματα. Διὰ τοῦτο δικαιοῦμαι, νομίζω, νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὴν φοβερὰν διαστροφὴν τῆς ἀληθείας, ἢν ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς δῆθεν ἐκ Φιλιππουπόλεως, δημοσιεύθην ἐν τῷ «Αἰῶνι» ἔκαμεν εἰς τὴν τελευταίαν μου, ἀποδῶσαν εἰς τὸν ἐντεῦθεν ἀνταποκριτὴν σας τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐνταῦθα Προξενικοῦ Γραφείου.

Ἔδρος

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΟΡΤΗ ὙΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΙΣΧΙΑΙ ΠΑΘΟΝΤΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Παρίσις, 13)27 Αὐγούστου.

Τὴν προχθεσινὴν ἐσπέραν ἀνηγγέλη τηλεγραφικῶς ἐν-

ταῦθα ἐκ Φροσδόρφ, ἡ λυπηρὰ εἰδήσις τοῦ θανάτου τοῦ κόμητος Σαμβῶρ. Τὸ θαῦμα, ὅπερ οἱ φίλοι καὶ ὄπαδοι Ἐρρίκου τοῦ Ε' πρὸς στιγμὴν ἤλιπταν δὲν ἐγένετο. Ὁ ἀπόγονος τοῦ μεγάλου ἐκεῖνου ἀνδρός, Ἐρρίκου τοῦ Δ' βασιδεῶκε προχθὲς τὸ πνεῦμα πρὸς μεγάλην θλίψιν τῶν βασιλοφρόνων, καὶ πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν δημοκρατικῶν καὶ τῆς γείτονος τῆ Γαλλίᾳ Ἀγγλίαις, ἥτις νῦν ἔχει ἕνα ἐχθρὸν ὀλιγότερον.

Δὲν δύναμαι νὰ κούψω ὅτι, καίτοι μὴ Γάλλος, μικρὰ συγκινήσις μετὰ καταλαμβάνει, βλέπων νὰ κατέρχεται εἰς τὸν τάφον, ὁ τελευταῖος γόνος τοῦ πρεσβυτέρου κλάδου τῆς οἰκογενείας τῶν Βουρβόνων, τῆς δυναστείας ταύτης, εἰς ἣν ἡ Γαλλία ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν της, καὶ ἥτις ἐκυβέρνησε τὴν Γαλλίαν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν αἰώνων.

Δὲν παρουσιάσθη περίστασις εἰς τὸν κόμητα Σαμβῶρ νὰ κατακτήσῃ διὰ τῶν ὀπλῶν τὸν θρόνον τῶν προπατόρων του, καὶ δις ἠρόνηθη εἰπὼν ὅτι προτιμᾷ νὰ μὴ βασιλεύσῃ ποτὲ, ἐὰν πρόκηται καὶ ἐνὸς Γάλλου τὸ αἷμα νὰ χυθῆ, ὅπως γείνη βασιλεύς. Ὁ δυστυχὴς ἠγνόει, ὅτι ἡ μὲν βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀποκτάται διὰ τῆς γλυκύτητος, ἡ δὲ τῆς γῆς διὰ τῆς ἰσχύος τῶν ὀπλῶν. Εἶνε βεβαίως μάταιον νὰ συγκοίνη τις Ἐρρίκον τὸν Δ' πρὸς τὸν Ἐρρίκον τὸν Ε', ἀλλὰ δὲν δύναται τις νὰ μὴ αὐλογῆσῃ ὅτι ὁ πρῶτος κατακτήσας τὸ στέμμα του διὰ τοῦ ζήφους του, ἐγνωρίζε κἀλλιον τοῦ δευτέρου τί τῷ ὀφείλετο καὶ τί ὄφειλεν εἰς τὸν τόπον του.

Ὁ κόμης Σαμβῶρ, ἔχων πεποιθῆσιν εἰς τὸ δίκαιόν του, ἐπεριμενε νὰ τὸν βοηθήσῃ ὁ Θεός, ἀποφασισμένος νὰ μὴ βοηθήσῃ αὐτὸς ἑαυτόν. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ κόμητος Σαμβῶρ τὰ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας δικαιοῦματα μετεβίβασθησαν εἰς τὸν κόμητα τῶν Παρισίων. Τὸ ὀραϊότερον δὲ ὅλων εἶνε ὅτι ἀπὸ τούδε ἤρχιτε τρομερὰ φιλονεικία μεταξὺ τῶν φίλων του περὶ τοῦ πῶς, ἀν ποτὲ οὗτος βασιλεύσῃ, πρέπει νὰ ὀνομασθῇ Φίλιππος Ε' ἢ Φίλιππος Ζ'.

Ἡ κηδεῖα τοῦ κόμητος Σαμβῶρ γίνεται μετὰ 8 ἡμέρας εἰς Γορίτζ. Τὸ σῶμά του θὰ κατατεθῆ εἰς τὸν τάφον τῆς οἰκογενείας τῶν Βουρβόνων, ὅπου ἀναπαύονται τὰ λείψανα τοῦ πάππου του Καρόλου τοῦ Γ' καὶ τοῦ θεοῦ του δουκὸς τῆς Ἀγκουλέμης. Ὁ νεκρὸς, βαλασμουθεὶς ἤδη, εὐρίσκειται ἐκτεθειμένος εἰς τὴν μεγάλην αἵθουσαν τοῦ ἐν Φροσδόρφ μεγάρου του.

Τὸν νεκρὸν θὰ συνοδεύσωσι μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας του ἄπαντες οἱ πρίγκηπες τῆς Γαλλίας καὶ πολλοὶ ζῆνοι πρίγκηπες συγγενεῖς του. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, ὅστις ἦτο προσωπικὸς φίλος τοῦ μακαρίτου, δὲν θ' ἀντιπροσωπευθῆ εἰς τὴν κηδεῖαν ἕνεκα πολιτικῶν λόγων. Τὸ πένθος τοῦ θνηεῶτος θὰ φέρωσιν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἐπὶ 6 μῆνας, θεωροῦντες αὐτὸ ὡς βασιλέα. Ὁ κόμης Σαμβῶρ ἀπέθανεν ἐκ καρκίνου τοῦ στομάχου, ἀτροφίας τῶν μυῶν καὶ σκληρόσεως τῶν ἀρτηριῶν.

Καὶ τώρα γράψας ἀρεκτὰ περὶ θανάτου, θέλω γράψαι καὶ μερικὰ περὶ ζωῆς. Πρὸ δέκα ἡμερῶν ἀνηγγέλη διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ γαλλικοῦ τύπου ἐμελλε νὰ γείνη χθὲς εἰς τὸν κήπον τοῦ Κεραμικοῦ, μεγάλη εορτὴ, ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Ἰσχυῆς. Χθὲς λοιπὸν περὶ τὴν ἐνδεκάτην π. μ. ἤνοιξαν αἱ πύλαι τοῦ κήπου, καὶ πληθὸς ἀπειρον προμηθευθὲν ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς εἰσητήρια, τιμώμενα φράγκου ἑκαστον, εἰσώρμησεν εἰς αὐτόν. Μετὰ τοῦ πλήθους τούτου, εἰσῆλθον καὶ ἐγώ. Δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας (καθόσον ὑπῆρχαν δέκα εἰ-

δεν ηδυνήθησαν πλέον, οὐδὲ θὰ δυνήθωσι νὰ ἐπανέλθωσι εἰς τὰ πρῶτά των, μεθ' ὧλους τοὺς ἀποικισμοὺς Πομάκων καὶ Κερκασιῶν, οὓς σκοπεύουσι νὰ διοργανώσωσι.

Κύδων.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Βροχὴ ἀχύρων. Εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἑλβετίας τὸν φετινὸν Αὐγούστου μίαν ἡμέραν εἰς τὰς τρεῖς μετὰ μεσημέριαν ἔτρεξε κατὰ πολὺ περιέργου. Ὁ οὐρανὸς ἦτο νεφελώδης, διασπώμενος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου ἢ ἐλαχίστη πνοὴ ἀνέμου δὲν ἐφυσούσε. Ἐξάρια ἤρχισε νὰ πίπτῃ βροχὴ οὔτε ἀπὸ νεροῦ, οὔτε ἀπὸ σαμάρια, ἀλλ' ἀπὸ ἀχύρα. ἔριπτεν ἐν συμπεπικνωμένῳ ὄγκῳ δέματα ἀχύρων ἐπὶ τῶν στεγῶν, ἐπὶ τῶν δένδρων, τῶν ὁδῶν, καὶ τῶν κήπων. Ἐκαστὸν δεμάτι εἶχε τὸ μέγεθος τῆς φριλαῆς πτηνοῦ, καὶ κατέπιπτεν ἡσυχα ἡσυχα, ἀπαράλλακτα ὡς ἡ γαίαν. Ἰπεράνω, ἐπὶ τοῦ αἰθέρου, παρετρεῖτο ἀτελεύτητος ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦ λυπάς ἀχύρων, αἵτινες ἀνήρχοντο πάντοτε ὑψηλότερον ὀμίαι πρὸς πετώντα πτηνά. Ὅσα εὐρίσκοντο εἰς τὸ κέντρον ἐχάνοντο ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐντὸς τῶν νεφῶν, ἐξακολουθοῦντα τὸν δρόμον των πρὸς βορρᾶν ὅσα δὲ ἐφύροντο ἐπὶ τῆς περιφέρειας, ἐκεῖνα μόνον κατήρχοντο εἰς τὴν γῆν. Δύνασθε νὰ φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξὴν τῶν κατοίκων, οἵτινες ἔτρεχον πανταχόθεν μὴ γνωρίζοντες πῶς νὰ ἐξηγήσωσι τὸ φαινόμενον ἐν ἐντελεῖ τῷ ἀέρος ἡμερῆς. — Ἡ πιθανότερα ἐξήγησις περὶ τῆς παραδόξου βροχῆς εἶνε ὅτι τὴν ἐπροξένησεν ἀνεμοστρόβιλος, ὅστις προερχόμενος βορειοδυτικῶς, κατέπεσεν ἐπὶ πεδίου γεμάτου ἀπὸ χόρτα, τὸ ἤρπασε, καὶ ἐπήγε ἔς τὴ δουλειά του, χωρὶς νὰ ζαναπατήσῃ τὸ ἔδαφος.

Ἀμερικανικαὶ πτέρυγες. Ὁ θάνατος τοῦ πλαιάρχου Βέμ ἐντὸς τοῦ καταρράκτου τοῦ Νιαγάρα ἀντὶ νὰ ἀποθαρρύνῃ ἐξωγοήσῃ τὴν ἀμερικανικὴν φιλοτιμίαν. Ἐκτὸς ἄλλων προτάσεων περὶ διαβάσεως τοῦ ρεύματος αὐτοῦ, ἕνας Ἀμερικανὸς ἐπινοεῖται κατασκευὴν μηχανῆς πηκτικῆς διὰ τῆς ὁποίας, λέγει, δὲν θὰ περάσῃ, ἀλλὰ θὰ πετάξῃ ὑπεράνω τοῦ φετινοῦ καταρράκτου ἡ μηχανὴ του εἰνὲ σάκκος μεταξίνοις εἰς σχῆμα μπαλονιοῦ. Κατέστρωσεν ἐκ τῶν προτέρων τοὺς ὑπολογισμοὺς του. Θὰ πλεύσῃ μέχρι τίνος ἐντὸς λέμβου, ὑστερον θὰ πηδήσῃ με αὐτὴν μέσα εἰς τὸ νερόν, καὶ θὰ διευθινοῦν καλυμθὼν πρὸς τὸν καταρράκτην. Μόλις φθάσῃ εἰς τὴν ἀκρὰν τῶν βράχων ἐκ τοῦ ὕψους τῶν ὁποίων κρημνίζονται τὰ ὕδατα, τὸ σῶμά του—δὲν ἤξεύρω πῶς τὸ λογαριάζει,—ἐπειδὴ θὰ εἶνε πολὺ ἐλαφρότερον, θὰ τιναχθῇ εἰς τὸν ἀέρα, καὶ θὰ ζαναπατήσῃ ἡσυχα ἡσυχα 5 ἢ 6 μέτρα μακρὰν τοῦ ρεύματος κτλ. κτλ., μέχρις ὅτου κατορθώσῃ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς του, ἐκεῖνο ποῦ θέλει.

Ρακοςυλλέκτης.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐξηφανίσθησαν σήμερον ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ ΣΤ' τμήματος καὶ τοῦ ἱατροῦ κ. Κ. Νικολέου 511 ὀκιάδας σταφυλῶν ἀφῶν ἀνηκουσῶν εἰς διαφόρους ὄπωροπώλας τοῦ τμήματος τούτου.

— Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ βολεβοῦ τοῦ Ε' τμήματος καὶ τοῦ ἱα-

τροῦ κ. Μητσοπούλου 112 ὀκιάδες κρέατος βεβλαμμένου τοῦ Ἰβμ. Τζοβᾶ, καὶ ὄπωροι τινὲς βεβλαμμένοι καὶ ἄωροι διαφόρων ὄπωροπώλων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσιοι, 31 Αὐγούστου. Τηλεγραφήματα ἐξ Ἀμστελδάμου λέγουσιν ὅτι φοβερός σεισμὸς ἐγένετο ἐν Ταῦρ, ἐπενεγκλὸν μεγίστας καταστροφάς. Εἰς 30,000 ὑπολογίζονται τὰ θύματα.

Βιέννη, 31 Αὐγούστου. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐπισκέψατο τὸν κόμητα τῶν Παρισίων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΒΑΦΑΤΟΥ τοῦ Δημ. Νοσοκομείου «ἡ Ἑλπίς»

δηλοποιεῖ ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὰ οἰκόπεδα ἀγίου Ἀνδρέου, τὰ κείμενα πλησίον τῶν παλαιῶν λουτρῶν, ἀνήκοντα δὲ τῷ Δημ. Νοσοκομείῳ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 106 διακηρύξεως, εὐρισκομένης ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Νοσοκομείου παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐργολάβοι, ὅπως πλειοδοτήσωσι τὴν Κυριακὴν 21 τρέχ. μηνὸς ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπω, κηρυτσομένης τῆς δημοπρασίας ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἐστὶν ὑπὸ τὴν ἐγκρισίν των ἀρμοδίων ἀρχῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Νοσοκομείου).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

- ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκων καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξίδου, Αἴγιον, Νάυπακτον καὶ Πάτρας.
- ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Αἰγίου, Ἀλιβερίου, Χαλκίδας, Αἰγίου, Ἀγαλιάντην, (ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδας, Ὁρεοῦς Μυζέτην, Ἀλυμῶν καὶ Βόλον.
- ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἀμοργόν καὶ Θήραν.
- ΤΡΙΤΗ 6 1/2 π. μ. Αἴγιον, Πόρον, Ἰθάκη, Σπέτσας, Χέλον, Ἀστὸς Νάυπλιον.
- ΤΡΙΤΗ 7 π. μ. Διὰ Σύρον, Ἰοτέρινα Τήνον, Κόρινθον καὶ πόλιν Ἀνδρόν, καὶ κατὰ δεκαεξαήμερον διὰ Γαρίου Ἀνδρόν, Κάρυστον, Κόρινθον καὶ Σάρον.
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκων καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀπὸ πλοίου κατ' ἐπιβίαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Ἡρακλείου ἔφερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξίδου, Βιτρινῶν, Αἰγίου, Νάυπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Κατάκολον.
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8 π. μ. Διὰ Χαλκίδας, Βόλον, Σάρον καὶ Σάρολον.
- ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκων καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' ἐπιβίαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Ἡρακλείου ἔφερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξίδου, Βιτρινῶν, Αἰγίου, Νάυπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Κατάκολον.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκων καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' ἐπιβίαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξοῦς, Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν ἔφερον ἀπὸ πλοίου τὴν πρωΐαν ἐπὶ τὸν Σάρον, Πρέβεζαν, Σαλαμίαν, Βούτσιν, Μένιδιον καὶ Κάρφαρον.
- ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πόρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλον, Νάυπλιον, Δεσφίνον, Κυπαρίσι, Μονεμβασιάν, Κόβηρα, Γαλαξίδου, Αἰγίου, Καλάμας.
- ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1/2 π. μ. Διὰ Κέαν, Κόρινθον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆς ἀριθ. 550)

— Καὶ ὅτι ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἔσχεν υἱόν!
— Εἶνε ψεῦδος, λέγω, κύριοι εἶναι ψεῦδος. Εἶναι δυσφημία· εἶναι ἀπεχθὴς συνωμοσία, συνυφανθεῖσα κατ' ἐμοῦ· ἐπιζητοῦσι νὰ με ἀτιμώσωσιν!
Ἄλλ' οὐδὲν, οὐδὲν φοβέμαι!
— Ἡ στάσις τοῦ ἀθλίου διέψευδε τοὺς λόγους του.
Ἦτον ἀσθμαίνων, εἶχε λύσει τὸ περιλαίμιόν του καὶ ἀποσάσει τὸ κομβίον τοῦ χιτῶνος, ὅστις περιέσφιγγεν αὐτόν. Ὁ τρόπος ἦν ἐξωγραφημένος ἐπὶ τοῦ προσώπου του, τὰ ὄμματα εἶχε πυρφλεγῆ, καὶ ἀφροῦς εἰς τὴν γωνίαν τῶν χειλέων· ὁ ἰδρῶς, ὅστις κατήρχετο τοῦ μετώπου του, ἔρρεν ἐπὶ τῶν πελιδνῶν παρειῶν αὐτοῦ.
— Ἐπειδὴ ἔχω ἐχθρούς, ἐξηκολούθησε, ρίπτων περὶ αὐτὸν βλέμματα ἀναισθητοῦ, ἄς φανῶσιν, ἄς λάβωσι τὸ θάρρος νὰ με προσβάλλωσι κατὰ μέτωπον... Δὲν ὀμιλῶ περὶ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων, εἶπε μετὰ κινήσεως μεγίστης ἀπιστοφῆς· ἢ εἶναι παράφρονες, ἢ πληρονοῦνται, ὅπως ἐνεργήσωσιν... Ἄ! ἐπιβουλεύονται τὴν τιμὴν μου! Λοιπὸν θὰ τὴν ὑπερασπίσω!
Ἔστη πρὸς στιγμὴν, ὅπως ἀναπνεύσῃ ἐπνίγτο.
— Κύριε Πέδρο Κάστορα, ὑπέλαθεν ἐπερωτῶν ἀποτόμως τὸν βραζιλιανόν, διατί εἶμαι ἐδῶ; εἶπατε· καὶ διατί εὐρισκῶνται ἐνταῦθα τὰ δύο ταῦτα άτομα; Εἶναι οἱ φίλοι τοὺς ὁποίους ἀνεμένετε;
— Κύριε βαρόνε, ὀρκίζομαι ὅτι ἠγγόνου...
— Ἄ! ἄ! ἄ! ἠγγυεῖτε... Ψεύδεσθε, κ. Πέδρο Κάστορα, ψεύδεσθε!
— Κύριε! ἐπεφώνησεν ὁ Πέδρο κάτωχος γενόμενος ἐπὶ τῇ ὕβρει.
— Προσεκλήθην εἰς τὸν οἶκόν σας ἵνα περιπέσω εἰς στηθεῖσάν παγίδα, κ. Κάστορα, ἐξηκολούθησεν ὁ βαρόνος. Ἄ! ἠγγυεῖτε... Οὐχί, κύριε, οὐχί, ἐγνωρίζετε ὅτι ἐμελλε νὰ συμβῆ ἐνταῦθα τὴν ἐσπέραν ταύτην. Ἄφροῦ ὑπῆρχατε φίλος μου, κατέστητε συνέννοχος τῶν ἐχθρῶν μου, εἰσῆγε ἀτιμίας.
Ὁ Πέδρο ἦν ἐτοιμὸς νὰ ἐφορμήσῃ ἐπὶ τοῦ βαρόνου.
— Στήθε! διέταξεν ὁ κ. Βιολαῖν ἐπιτακτικῶς.
— Ἄλλ' ὑβρίζομαι, κύριε! ἀνέκραξεν ὁ νεανίας.
— Δὲν βλάπτει! Ἄφρεια νὰ εἴπη.
Ὁ βαρόνος ἐκτύπησε μανιωδῶς τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.
— Ἄ! ἄ! εἶπε, λέγουσιν ὅτι ὑβρίζω, ἐνῶ ἐγὼ ὑβρίζομαι!
Ραούλ, Ραούλ ἐξηκολούθησε στρεφόμενος πρὸς τὸν υἱόν του, ὑβρίζουσι τὸν πατέρα σου, προσβάλλουσι τὴν τιμὴν ἡμῶν! Ραούλ, εἶσαι στρατιώτης, γνωρίζεις νὰ χειρίζησαι τὴν σπάθη σου, ὑπεράσπισον τὴν τιμὴν ἡμῶν, ἐκδίκησον τὸν πατέρα σου!
Ὁ νεανίας ἠνωρθώθη. Ἦτο ὠχρὸς ὡς νεκρὸς καὶ ἔτρεμε εὐσσωμῶς.
— Πάτερ μου, ἀπήντησε διὰ φωνῆς διακεκομμένης, παρατηρᾷ, ἀκούω καὶ περιμένω.

— Περιμένεις; Τί περιμένεις; Δὲν ἔχεις λοιπὸν αἶμα εἰς τὰς φλέβας σου; Καὶ εἶσαι ἀξιωματικὸς γάλλος;
— Ὅταν θὰ ἐπιστῇ ἡ ὥρα καὶ ἡ ἀνάγκη, θὰ δυνήθω ν' ἀποδείξω ὅτι γνωρίζω τὸ καθήκόν μου.
— Τὸ καθήκόν σου εἶναι νὰ ὑπερασπίσῃς τὴν τιμὴν σου.
— Ὅθὰ τὴν ὑπερασπίσω καθὼς ἐγὼ ἤξεύρω.
— Καὶ μένεις ἀτάραχος! Δυστυχῶς! Μήπως καὶ σὺ εἶσαι συνέννοχος τῶν ἐχθρῶν μου;
Ὁ Ραούλ προὐχώρησε πρὸς τὸν ναυτικόν.
— Κύριε, τῷ εἶπε, προσήκατε τῷ κ. βαρόνῳ Δεσιμαίζ σαβαρνατῆτην κατηγορίαν, ἀλλὰ πᾶσα κατηγορία δεῖται ἀποδείξεως. Ζητῶ ἀπ' ὑμῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ διατάσσω ὑμᾶς νὰ παράσχητε ἐνταῦθα ἀποδείξεις τῆς κατηγορίας, ἣν δὲν ἐφοβήθητε νὰ παρουσιάσητε.
— Θέλεις νὰ ὀμιλήσῃ ὁ ἀνθρωπος οὗτος, Ραούλ, εἶπεν ὁ βαρόνος· καὶ τί θὰ εἴπη; Ὅθὰ ψευστῆ ἀναίδως. Δὲν ἐνόησες ὅτι ἐμαθε τὸ μᾶθημά του ἐκ στήθους; Εἶναι ἐτοιμὸς ν' ἀφηγηθῇ τὴν μυθιστορίαν του.
— Κύριε, εἶπεν ὁ κ. Βιολαῖν ἀψευθυόμενος εἰς τὸν ναυτικόν, ἠκούσαμεν τοὺς λόγους σας, αἱ δὲ ἀποδείξεις, ἄς ἀπ' ὑμῶν ζητοῦσιν, εἶναι ἀνεγκλίται· διότι τέλος, ὡς εἶπεν ὁ κ. βαρόνος Δεσιμαίζ, δυνατὸν νὰ ἦναι τὴν στιγμὴν ταύτην θύα σκοτίας τινὸς μηχανοραφίας. Δὲν δύναμεθα νὰ κρίνωμεν ἢ ἐπὶ σπουδαίων, ἀδιαφιλονεικῶν ἀποδείξεων. Ἀξιοῦτε ὅτι ὁ μαρκησιὸς Σαμαράνδ, γενόμενος ἀφικνῶν ἀπὸ εἰκοσι πέντε ἐτῶν, δὲν ἀπεβίωσε· θὰ γνωρίζητε λοιπὸν ποῦ εὐρίσκεται, ποῦ δύναται τις νὰ ἴδῃ αὐτόν.
— Βεβαίως κύριε.
— Δὲν θέλω νὰ θέσω ἐν ἀμφιβολίῃ τὴν ἐπιβεβαίωσιν σας κύριε, ἀλλὰ δὲν ἀποκρύπτω ὅτι πάντες ἡμεῖς πιστεύομεν ἐνταῦθα ὅτι ὁ μαρκησιὸς Σαμαράνδ ἀπωλέσθη ἐν τῷ ναυαγίῳ πλοίου τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, τοῦ «Ἀτρομήτου». Σεῖς, κύριε, βεβαιεῖτε ὅτι ὁ μαρκησιὸς ζῇ. Παρακαλῶ λοιπὸν ἐν πρώτοις νὰ παράσχητε ἡμῖν ἀποδείξεις ὅτι ζῇ ὁ μαρκησιὸς Σαμαράνδ.
— Κύριε, ἀπήντησεν ὁ ναυτικὸς, δεικνύων τὸν Λυκογιάννην, μίαν τῶν ἀποδείξεων εὐρίσκεται ἐνώπιόν σας.
— Δὲν εἶναι ἀπόδειξις οὗτος! εἶπεν ὁ βαρόνος ὕψων τοὺς νόμους.
— Ἄλλ' ἔχω καὶ ἄλλας, ἐξηκολούθησεν ὁ ναυτικὸς, τὰς ὁποίας μέλλω νὰ προσαγάγω.
— Ἀποσύρομαι, εἶπεν ὁ βαρόνος προχωρῶν πρὸς τὴν θύραν.
Ὁ Ραούλ ὤρμησεν ἀποφασιστικῶς πρὸ αὐτοῦ.
— Μείνατε, πάτερ μου, μείνατε, εἶπε διὰ φωνῆς σταθερᾶς, σχεδὸν ἐπιτακτικῆς, μείνατε, εἶναι ἀνάγκη!
— Κύριε βαρόνε, εἶναι ἀνάγκη! εἶπε καὶ ὁ κόμης Μωριέν.
Ὁ βαρόνος ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης καὶ κατέπεσεν ἐπὶ ἀνακλίντρου. Μὴ δυνάμενος νὰ παραδεχθῆ ὅτι ὁ ἀδελφὸς του ἦν ἀκόμη ζῶν, ἐπίστευε πάντοτε εἰς μηχανοραφίαν συνυφανθεῖσαν κατ' αὐτοῦ ὑπ' ἀγνώστων ἐχθρῶν. Ἀλλὰ πρὸς ποῖον σκοπὸν! Τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ. Πρὸ δὴλως τοῦτο δὲν ἦναι αἰσχροκερδῆς τις ἐκμετάλλευσις, καθόσον δὲν ἠδύνατο ν' ἀγνοῶσιν ὅτι ἦτο κατεστραμμένος. Ἐν τούτοις ἤρξατο αἰσθανόμενος ὅτι εὐρίσκατο ἐκεῖ, ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, ὡς ὁ κακοῦργος ἐπὶ τοῦ θρανίου τῶν κατηγορουμένων πρὸ τῶν δικαστῶν του.
— Κύριοι, εἶπεν ὁ ναυτικὸς, σὰς ὑποχρεῶ νὰ καθί-

— Είναι εἰς μῦθος δυνάμενος ν' ἀποκοιμήσῃ τινὰ ὄρθιον, εἶπεν ὄψων τοὺς ὄμους, ἀλλὰ διὰ φωνῆς καταπροδιδούσης τὴν μεγάλην ταραχὴν του.

— Ἀκούσατε, πάτερ μου, ἀκούτατε, τῷ εἶπεν ὁ Ῥαούλ διὰ φωνῆς σταθεῆς καὶ ἐπιτακτικῆς.

Ὁ Λανδρὺ ἀνέλαβε τὸν λόγον.

— Μέλλω νὰ συντομεύσω τὴν διήγησίν μου, κύριοι, ἵνα μὴ σὰς καταχρησθῶ πολὺ τὴν προσοχὴν, εἶπεν. Ὁ βασιλεὺς Κουάκου Δάχ ἀπέθανε, πρὸ τοῦ θανάτου ὅμως λαβὼν οἶκτον βεβαίως ὑπὲρ ἡμῶν εἶχε δώσει ἐντολὴν τῷ υἱῷ καὶ διαδόχῳ αὐτοῦ μᾶς ἀπιδώσει τὴν ἐλευθερίαν. Ἐν τούτοις μόνον τὸ ἐπόμενον ἔτος ὁ νέος βασιλεὺς μᾶς ἐπέτρεψεν ἡμῖν ν' ἀναχωρήσωμεν ἐκ Κομασίας καὶ νὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τὴν Χρυσὴν παραλίαν.

Ἐφθάσαμεν εἰς Κὰπ-Κόστ, ὅπου ὑπεδέχθησαν ἡμᾶς οἱ Ἄγγλοι μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας. Μᾶς ἔδωκαν ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα καὶ χρήματα. Μετὰ διαμονὴν μιᾶς ἑβδομάδος ἐν Κὰπ-Κόστ ἐπεβιβάσθημεν διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

Μόλις ἀπέβημεν εἰς Πορτομούθ, γαλλικὸν πλ. τον ἔτοιμον ν' ἀπιπλεύρῃ διὰ Χάβρην μᾶς παρέλαβεν. Ὑπῆρχον ἐκτὸς ἡμῶν ἐξ ἄλλοι ἐπιβάται, ἐν οἷς καὶ ὁ διάσημος τραπεζίτης ἐξ Ἀμστελοδάμου κύριος Βὰν Ὅσσην. Τὸ βλέμμα τοῦ μαρκήσιου, ἀκούσαντος τὸ ὄνομα τοῦ τραπεζίτου, ἠκτινοβόλησε. Πλησιάζας ἀμέσως ἔδωκε γνωριμίαν. Ὁ τραπεζίτης ἔμεινε πρὸς στιγμὴν ἄφωνος, ἀπολελιθωμένος ἐξ ἐκπληξῆος. Τέλος ἐξεβαλεν ἐπιζώνησιν καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρά του εἰς τὸν κύριον μαρκήσιον.

Καθίσαντες ὁμίλησαν ὀλλανδιστὶ ἐπὶ δύο τουλάχιστον ὥρας. Ὁ κύριος Βὰν Ὅσσην θὰ ἐγνωστοποιήσεν ἀναμφιβόλως εἰς τὸν κύριόν μου πολὺ παρὰδοξά, πολὺ τρομερὰ πράγματα, διότι ὁ κύριος μαρκήσιος ἦτο φρικωδῶς ὠχρὸς ἔτρεμε σύσσωμος καὶ πρὸς στιγμὴν παρετήρησα δακρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του.

Ἐφθάσαμεν εἰς Χάβρην τῇ 22 μαΐου 1869. Ἐπατήσαμεν τέλος, ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους μετὰ εἰκοσαετῆ αἰχμαλωσίαν καὶ δουλείαν. Ἐδραμῖν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου κατοικεῖ ἡ μήτηρ μου· δὲν ὑπῆρχε πλέον, εἶχεν ἀποθάνει πρὸ πέντε ἐτῶν.

Ὁ κύριος μαρκήσιος, ὅστις μὲ εἶχε συνοδεύσει μοι εἶπε τότε.

— Λανδρὺ, ἡ δυστυχία μᾶς συνήνωσεν, σὲ κατέστησεν φίλον μου, ἀδελφόν μου! Ὅταν ἡ δυστυχία πλήξῃ τὸν ἄνθρωπον, δὲν ἐγκαταλιμπάνει αὐτὸν πλέον, ἐξακολουθεῖ καταδιώκουσα ἀμφοτέρους ἡμᾶς. . . Ἐπανήρξω εἰς τὴν Γαλλίαν εὐθὺς, νομίζων ὅτι θὰ εὑρισκῆς τὴν γηραιὰν μητέρα σου· ἡ μήτηρ σου δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἐγὼ ἐπανηρχόμην εἰς Γαλλίαν, εὐελπίς, πιστεύων ὅτι θ' ἀνεύρισκον δύο ἕντα ἀξιολάτρευτα. Ἐγένοντο ἄφαντα καὶ οὐδεὶς γνωρίζει τί ἀπέγειναν. Εἶχον περιουσίαν ἐν Γαλλίᾳ, ἣν ὑπεξήρσαν, ἀλλ' ἔχω ἄλλην ἐν Ὀλλανδίᾳ, ἣτις θὰ μοὶ χρησιμεύσῃ, διότι θὰ λάβω ἀνάγκην αὐτῆς.

Λανδρὺ, εἰμῆθα συνηνωμένοι διὰ τῆς δυστυχίας· ἐὰν θέλῃς, δὲν θὰ μ' ἐγκαταλείψῃς πλέον.

— Δὲν ἔχω ἄλλον ν' ἀγαπήσω πλέον ἀπὸ σᾶς, κύριε μαρκήσιε! ἀνέκραξα.

Λαβὼν τὴν χεῖρά μου εἶπε :

— Διὰ σὲ μόνον, Λανδρὺ, εἶμαι πάντοτε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους θὰ γνωρίσῃς βραδύτερον, λαμβάνω ἄλλο ὄνομα. Μέλλω νὰ ἐνεργήσω, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν σκιάν, ἀποκρύπτων ἑμαυτὸν. Μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, Λανδρὺ, σὺ μόνος

καὶ ὁ κύριος Ὅσσην θὰ γνωρίζητε τίς εἰμί. Ἐλθέ, Λανδρὺ, ἐλθέ! προσέθεσε.

Διηυθύνθημεν εἰς τὸν σταθμὸν, ὅπου εἶχομεν φθάσει ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας διὰ Παριτίους.

— Κύριοι, εἶπε τελευτῶν ὁ Λανδρὺ, ἐζητήσατε παρ' ἐμοῦ ἀποδείξεις ὅτι ὁ κύριος μαρκήσιος Παῦλος Σαμαράνδ δὲν ἀπολέσθη ἐν τῷ ναυαγίῳ τοῦ «Ἄτρομήτου», τὰς ἀποδείξεις ταύτας τὰς ἔχετε.

Ὁ βαρόνος Δεσιμαίξ ἠγέρθη ἀποπειρώμενος ἀκόμη νὰ μεταχειρισθῇ τὴν προπέτειάν του.

— Αὐτὰ εἶναι αἱ ἀποδείξεις; εἶπε μετ' ἀποστροφῆς, δὲν βαρύνεσθε; . . . Ἦκούσαμεν ἀπλούστατα πράγματα, γελοῖα, ἀναίσθητα. . . Ἄ! ἐπὶ παραδείγματι, πρέπει νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ τις, ὁ μῦθος οὗτος ὁ διασκεδάζων τοὺς παῖδας τιμᾶ τὴν φαντασίαν τοῦ ἐπινοήσαντος αὐτόν.

— Κύριε Σωσθένη Λανδρὺ, εἶπεν ὁ κόμης Μωριέν, σὰς ἠκούσαμεν, ὡς εἶδατε, μετὰ τῆς μεγαλειτέρας προσοχῆς, ἀλλὰ δὲν ἐπίεσθημεν εἰσέτι. Ἐὰν ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ ζῆ, διατί κρύπτεται; Διατί δὲν φαίνεται;

— Μάλιστα, μάλιστα, ἀνέκραξεν ὁ βαρόνος, ὅστις νομίζων ὅτι ὑπεστηρίζετο, ἐδιπλασίαζε τὴν αὐθάδειάν του, διατί κρύπτεται; Πού εἶναι ὁ μαρκήσιος; σὰς Σαμαράνδ, ὅν ἀνιστάτε τόσο εὐκόλως; πού εἶναι; Ἄς φανῇ λοιπὸν, τὸν ἀναμένω!

Μόλις ὁ βαρόνος ἐτελείωσε τὸν λόγον του, καὶ εὐθὺς μία τῶν θυρῶν τῆς αἰθούσης ἠνεψόθη, ὁ δὲ μαρκήσιος Σαμαράνδ ἐφάνη ἐπὶ τῆς φλιᾶς.

— Ἴδου ἐγὼ! εἶπε μετὰ φωνῆς παλλούσης.

ΚΖ.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ

Πάντες οἱ παριστάμενοι ἐπεφώνησαν : ὦ!

Εἶχον ἐγερθῆ, ἀλλ' ἔμεινον ἀκίνητοι, ὡσεὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἦσαν καθηλωμένοι ἐπὶ τοῦ δαπέδου, τοὺς ὀφθαλμούς ἔχοντες προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ μαρκησίου, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου πάντες, ἐκτὸς τοῦ βαρόνου, ἀνεγνώριζον τὸν κ. Λαγγάρδ.

Ὁ μαρκήσιος προύκωρθε βραδέως πρὸς τὸν ἀδελφόν του.

Οὗτος ἐξέβαλε φωνὴν βραχνὴν καὶ ἀπεμακρύνθη ἐντρομος, τοῦ προσώπου αὐτοῦ ταρακτομένου σπασμωδικῶς, κατακατάντος πελιδνοῦ. Εἶχε τὸ βλέμμα παράφρονος, ἔτρεμεν, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἔτριζον. Τὴν φορὰν ταύτην ὁ ἄθλιος ἦτο κατεπτοημένος, κατείχετο ὑπὸ φόβου!

Ὁ μαρκήσιος ἐφαίνετο μὲν λιαν ἥρεμος, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ του ἀνέπνεον πῦρ. Ἐστῆ πρὸ τοῦ βαρόνου μὲ ἐσταυρωμένας χεῖρας.

(ἀκολουθεῖ).